

ಮಾಯೆ ಬೀಸಿದ ಹಗಕ್ಕೆ ಅರ್ಜುನನ ವೈರಾಗ್ಯದ ಆತ್ಮಹತ್ಯೆ

ಪೆಣ್ಣುಬಿಯ ಗದ್ದಲ, ಕೋಗಿಲೆಯ ಗಟ್ಟಿಯಾದ ಸ್ವರ, ಬಹುಪಕ್ಷಿಗಳ ಕುಕಿಲಿನ ತುಮುಲ ಅವುಗಳ ಸೂಕ್ಷ್ಮವೂ ಅಸ್ಪಷ್ಟವೂ ಆದ ಮಧುರ ಧ್ವನಿಗೀತೆಯು ಆ ಗಾನ ಗೌರವದ್ದುರು ಮೂಕವಾದಂತಿತ್ತು. ಅರ್ಜುನನ ಆತ್ಮವು ಆ ಧ್ವನಿ ಹರಿವಿನಲ್ಲಿ ಮಿಂದು ರೋಮಾಂಚನಗೊಂಡಿತು. ಜನ್ಮಜನ್ಮಾಂತರದ ಭೋಗವನ್ನು ಮನಸ್ಸಿಗೆ ತಂದಿತು. ಮತ್ತು ಭವಿಷ್ಯ ಸುಖದಾಶೆಯನ್ನು ಅವನ ಎದೆಯಲ್ಲಿ ಕಡೆಯಿತು. ಜಡಜಗತ್ತು ಕಾಲದೇಶ

ಸಮೇತ ಆ ಇಂಚಿನ ಸಮಾಧಿಯಲ್ಲಿ ಐಕ್ಯಗೊಂಡು ಕರಗಿದಂತಾಯಿತು!

ಸಂಭ್ರಮಾನಂದಾತಿಶಯಕವಳುಡುಗೆ ಕರಗುತೇನ್ ಆಕಾಶಮಾಗಿಹುದೊ

ಅರ್ಜುನನು ಕಣ್ಣು ಮಿಟುಕಿಸದೆ ನೋಡುತ್ತ ಆಲಿಸುತ್ತಿದ್ದನು. ಆಗ ತಕ್ಷಣವೆ ಪುಷ್ಪಮಯವಾದ ಕಾನನದಿಂದ ಹೊಮ್ಮುವ ಸುಗಂಧವೆನ್ನುವ ರೀತಿ, ಕೊಳದ ಆಚೆಯ ದಡದಲ್ಲಿ ಗಾನವೇ ಹೆಚ್ಚುಗಟ್ಟಿದಂತೆ ಸರ್ವ ಸೌಂದರ್ಯನಿಧಿ ಸ್ತ್ರೀ ಕಲಾಕೃತಿಯೊಂದು ಗೋಚರಿಸಿತು!

ಜಡವಲ್ಲದ ಬಿಳಿದಂತದಿಂದ ಸಿದ್ಧಪಡಿಸಿದ ಸವಿಗನಸ್ಸು ಸಂಚರಿಸಲು ಆಶಿಸಿತೊ ಎನ್ನುವಂತೆ ಮೃದುಗಮನೆ ಹರಿಣನೇತ್ರ ಲತಾಂಗಿ ನಳಿನಮುಖಿ

ಬಂದಳು. ಅವಳು ಹೂಗಳಿಗೆ ಹೂ ಎಂಬ ಭ್ರಾಂತಿಯನ್ನು ಹುಟ್ಟಿಸುತ್ತ, ಲತೆಗಳಿಗೆ ಲತೆಯಂತೆ ಬಳುಕುತ್ತ, ಕಂಪಿಗೆ ಕಂಪಾಗಿ, ತಣ್ಣನೆ ಗಾಳಿಗೆ ಗಾಳಿಯಾಗಿ ಸುಳಿಯುತ್ತಾ ಬಂದಳು. ಮೃದುನಾದ ಆಲಾಪವನ್ನು ಮಾಡುತ್ತ ನಿಧಾನವಾಗಿ ಬಂದಳು. ಕೆರೆಯ ಅಂಚಿನಲ್ಲಿ ನಿಂತು ಮುಗುಳ್ಳಗೆಯ ಮಾಯೆಯನ್ನು ಬೀಸಿದಳು.

ಆ ಲಲಿತೆಯು ವಸಂತಋತು ಬಿರಿದು ಅರಳಿ ತಟ್ಟನೆ ಸ್ವರ್ಗದಿಂದ ಮರ್ತ್ಯಕ್ಕೆ ಅವತರಿಸಿದೆ ಎನ್ನುವಂತಿದ್ದಳು. ಅವಳನ್ನು ಕಾಣುವುದೇ ತಡ, ಕಿರೀಟಿಯ ಬಾಯಾರಿದ ಹಂಬಲದ ಸರ್ವೇಂದ್ರಿಯಗಳಿಗೆ ಮಧುಪಾನವಾದಂತಾಯಿತು! ಕೆಂದಳಿರು, ಪುಷ್ಪಮೇಳ, ಕೋಗಿಲೆಯ ಧ್ವನಿ, ಮಧುವನ್ನು ಸವಿಯುವ ಬೃಂಗಗಳ ಗುಂಪು

